מהו דתימא הני מילי עבודה דמעכבא כפרה אבל עבודה דלא מעכבא כפרה לא קמ"ל כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן[א] בעי אילפא לדברי האומר אין לינה מועלת בקידוש ידים ורגלים מי כיור מהו שיפסלו [א] מי אמרינן הני למאי לקידוש ידים ורגלים קידוש ידים ורגלים גופייהו לא פסול [ב] בהו לינה או דלמא כיון דקדוש [ג] להו בכלי שרת מיפסלי כי אתא רבין אמר רבי ירמיה אמר רבי אמי אמר ר' יוחנן הדר פשיט אילפא כמחלוקת בזו כך מחלוקת בזו אמר לפניו ר' יצחק בר ביסנא רבי אתה אומר כן [ד] אלא הכי[ג] אמר[ה] ר' אסי אמר ר' יוחנן [משמיה דאילפא] כיור שלא שקעו מבערב מקדש ממנו לעבודת לילה ולמחר אינו מקדש והוינן בה למחר אינו מקדש דלא צריך לקדוש או דלמא איפסלו בלינה ולא פשיט לן ומר קא פשיט ליה מיפשט ת"ש [ג]בן קטן עשה [א]שנים עשר דד לכיור אף הוא עשה [ב]מוכני לכיור שלא יהיו מימיו נפסלין בלינה מאי לאו רבי אלעזר ברבי שמעון היא לא רבי היא והא מדרישא רבי אלעזר ברבי שמעון סיפא נמי רבי אלעזר ברבי שמעון דקתני רישא [ד]בא לו אצל פרו [ה] ופר היה עומד בין האולם ולמזבח ראשו לדרום ופניו למערב והכהן עומד במזרח ופניו למערב מאן שמעת ליה דאמר בין האולם ולמזבח צפון רבי אלעזר ברבי שמעון [ו]דתניא איזהו צפון מקיר מזבח צפוני ועד כותל עזרה צפוני וכנגד כל המזבח כולו צפון דברי [ז]רבי יוסי ברבי יהודה רבי אלעזר ברבי שמעון מוסיף [ח]אף בין האולם ולמזבח רבי מוסיף [ט]אף מקום דריסת רגלי הכהנים ומקום דריסת רגלי ישראל אבל מן החליפות ולפנים הכל מודים שפסול ותסברא רבי אלעזר ברבי שמעון היא ולא רבי [השתא רבי] אדרבי יוסי ברבי יהודה מוסיף אדרבי אלעזר בר' שמעון לא מוסיף אנן הכי קאמרינן אי ס"ד רבי היא לוקמה [ה] במקום דריסת רגלי כהנים ובמקום דריסת רגלי ישראל אלא מאי רבי אלעזר ברבי שמעון היא לוקמה מקיר מזבח צפוני עד כותל עזרה צפוני אלא מאי אית לך למימר משום חולשא דכהן גדול הכא נמי משום חולשא דכהן גדול: [י]אמר רבי יוחנן [כ]קידש ידיו ורגליו לתרומת הדשן למחר אינו צריך לקדש שכבר קידש מתחילת עבודה למאן [ו] אי לרבי האמר פסלה לינה אי לרבי אלעזר בר"ש האמר אין צריך לקדש אפי' מיכן ועד עשרה ימים אמר אביי לעולם לרבי ולינה דרבנן היא ומודי [ז] דמקרות הגבר ועד צפרא לא פסלה לינה רבא אמר לעולם רבי אלעזר ברבי שמעון [היא וראה ר"י דבריו] בתחילת עבודה ולא בסוף עבודה מיתיבי [ט]ראוהו אחיו הכהנים שירד והן רצו ובאו מיהרו וקידשו ידיהם ורגליהם מן הכיור

רש"י

מהו דתימא ה"מ. דבעינן קידוש שחרית בעבודה דמעכבת כפרה כגון דם וקמיצה אבל כל [ז] הקטרת אימורין דלא מעכבא אימא לא תיבעי קידוש: **מהו שיפסלו.** בלינה אם לא שקעה בבור [ח] (בני הגולה) דאמרי' בסדר יומא (דף לז.) דמשקע [ט] להו: **או דילמא כיון דקדוש** (ג) **בכלי שרת איפסלו.** דלא דמי לקידוש ידים שהמים ניגבו ואין לינה [י] על מי לחול: ה"ג **כי אתא רבין אמר כו'** ול"ג ת"ש (ד): **אמר לפניו רבי יצחק בר ביסנא.** לפני ר' (ה) אמי וכולה רבין אמר לה: **שלא שקעו.** בבור: **לעבודת לילה.** להקטיר חלבים: **והוינן בה.** קמיה דרבי (ו) אסי [יא] ולא פשט לן: **דלא צריך לקדושי.** וכרבי אלעזר בר' שמעון דלא פסל לינה בקידוש או דילמא אין ראויות לקדש [יב] דאיפסלו להו בלינה ואפי' לר' אלעזר דאי לרבי ליכא למיבעי אין [יג] צריך דהא אפילו בקידוש פסל: **ולא פשט.** ר' (ז) אסי הך בעיא למימר דאין צריך לקדש קאמר ולא לפוסלה בלינה כדקאמרת כמחלוקת בזו כך מחלוקת בזו ומר פשיט מיפשט דלר' אלעזר לא פסלה בלינה [יד]: **שנים עשר דד.** שמוציאין מימיו ואמרינן בסדר יומא [לז.] שיהו שנים עשר כהנים העסוקים בתמיד מקדשים בבת אחת: **מוכני.** מפרש התם גלגלים [טו] שמעלין אותו בגלגלין מן הבור שחרית [טז] שלא יהא מימיו נפסלים בלינה לפיכך משקעין אותו ערבית בבור שיהו מימיו מחוברים למי המעין וכעלה [יז] ליתן: **מאי לאו.** אפילו ר' אלעזר קאמר לה דאף על גב דפליג בקידוש שניגב מודה במים: **בא לו.** כהן [יח] אצל פרו להתוודות עליו ביום הכפורים דכתיב וכפר בעדו וגו' (ויקרא טז): **ראשו לדרום ופניו למערב.** מלפון [יט] לדרום היה עומד ופניו למערב והתם [לו.] מפרש לה נעוקס את ראשו. והתם פריך לוקמיה להדיא ממזרח למערב ומשנינן לה: **והכהן עומד.** אחוריו למזרח [כ] המזבח ופניו למערב כלפי ההיכל. ואמרינן [כא] טעמא התם:

מאן שמעת ליה [דאמר] כו'. דקתני בפירקא דבתריה (יומא מג:) שחטו וקיבל במזרק את דמו סמוך לוידויו מיד אלמא בין האולם ולמזבח צפון הוא לשחיטת קדשי קדשים דהא פר חטאת הוא: **כנגד כל המזבח.** כנגד צפונו ולא מן המזבח והלאה לא לצד מזרח ולא לצד מערב ואע"פ שהוא בחצי חלק עזרה הצפוני לאו כשר הוא לשחיטת חטאת דבעינן [י] על ירך המזבח (ויקרא א) וליכא: **ר' אלעזר מוסיף אף בין האולם ולמזבח.** שהוא מערבו של מזבח ובלבד שיהא (כל) חלק [כב] צפונו של עזרה אבל מזרחו של מזבח לצד שער נקנור שבו נכנסין לעזרה לא מכשר אפי' חלק צפוני דקילא קדושתיה דהוא מקום דריסת ישראל וכהנים י"א אמה מקום דריסת ישראל מן השער ולפנים וי"א אמה עד [כג] לצד המזבח מקום של [כד] דריסת רגלי הכהנים: **רבי מוסיף.** אף צפון שבאותן עשרים ושתים אמה של צד מזרח שהן דריסת ישראל וכהנים: ה"ג **אבל מן החליפות ולפנים הכל מודים שפסול.** ומיהו [כה] בית חליפות האולם עודף רוחבו על רוחב ההיכל ט"ו אמה לצפון וט"ו לדרום והוא נקרא בית החליפות שהיה בכותל האולם מאחריו תלויות שהכהנים מגניזין שם את סכיניהם [וסכין קרי חילוף בלשון ערבי] הכי תנן לה במסכת מדות [פ"ד מ"ז] ולאשמועי' דמאחורי האולם לאו צפון הוא לשחיטת קדשי קדשים דכיון דלא מתחזי מזבח התם לא קרינן [כו] על ירך אע"ג דמכשרינן ליה לקמן (דף כו.) לשחיטת קדשים קלים לקדשי קדשים פסול: **ותסברא דר' אלעזר היא ולא רבי.** דלא מודה רבי בבין האולם ולמזבח דליהוי צפון: **השתא רבי כו'.** האי מוסיף דקתני אדר' יוסי קאי אדר' אלעזר לא קאי והא [ע"כ] אדר' אלעזר [נמי] אמרה למילתיה דעל כרחך כיון דמכשר מקום קדושה קלה לשחוט שם מקום קדושה חמורה לכ"ש: **אנן הכי קאמרי'.** הא (יח) דשקליה ליה מרבי לאו משום דרבי לא מכשיר בין האולם ולמזבח לשחיטת חטאת אלא הכי קשיא לן כיון דרבי נמי מכשיר (לצפון) לצפון שבמזרח למה לו לשוטטו אצל האולם לוקמיה בצפון המזרחי סמוך לכניסתן לעזרה דהא לאו אורח ארעא לאקרובי להיכל: **אלא מאי ר"א היא.** ומשום דלא מכשר מקום דריסת ישראל וכהנים ושחיטת [כז] חטאת ממטי ליה להתם אכתי תקשה לך דהוה מצי לאוקמי מקיר מזבח צפוני עד כותל עזרה צפוני דהוי צפון לדברי הכל: **אלא מאי איכא לך למימר.** עליה: **משום חולשא דכ"ג.** שכל עבודות (פנים) של יום הכיפורים עליו ותש כחו להכי ממטינן ליה להתם לפי שהוא צריך להכנים דמו להיכל ולהזות ולא יכבד עליו משוי המזרק והדם: ה"ג. **כי מוקמת ליה כרבי הא טעמא איכא: תרומת הדשן.** דכתיב (ויקרא ו) והרים את הדשן. בכל בקר היה נוטל מחתה [כח] מן הגחלים המאוכלות הפנימיות ויורד ונותנה במזרחו של כבש בדרומו של מזבח כדכתיב ושמו אצל המזבח ושם היה נבלע במקומו (יומא כא.) והיא היתה בכל יום ראשונה לכל העבודות: **מתחילת עבודה.** שזו תחילת עבודת יום [כט] הוא: **הא אמרת פסלה לינה.** ולינה בעמוד השחר תליא דכתיב (שמות כג) עד בקר: **הא אמר מכאן ועד י' ימים.** ואת תלית טעמא משום דקדיש בתחלת עבודת יום זה: **ולינה דרבנן.** לינה זו שתועיל בקידוש שאין המים נפסלים מדרבנן הוא דגזור בה שלא תזלזל בלינה ומודה רבי שכשהעלו לכיור מן הבור מקרות הגבר שהוא זמן תרומת הדשן כדאמרינן בפרק קמא דיומא (דף כ.) דמשום האי פורתא לא פסלה לינה בקידוש דלא מסקי אינשי אדעתייהו דדמי כמה [ל] שקידש ביום: **וראה רבי יוחנן דבריו.** של ר' אלעזר נכונים במקדש ידיו בתחלת עבודת היום דלא פסל בה לינה ולא כמי שקידש בלילה להקטיר חלבים שהוא סוף עבודת יום אתמול: **ראוהו אחיו שירד.** משנה היא במסכת תמיד (פרק ב מ"א) כשתורם את הדשן שירד מן המזבח והמחתה של תרומת הדשן בידו: **מיהרו וקידשו כו'.** להוציא את הדשן שבמקום המערכה או לסלקו לתפוח שבאמצע המזבח והכי תנן בה התם התחילו מעלין באפר על גבי התפוח וקא סלקא דעתך בכהנים שעבדו כל הלילה קאי ומקודשי ידים ורגלים היו וצריכין לחזור ולקדש עכשיו שתמשך [לא] עבודה זו עד היום ויפסל קידוש הלילה בלינת עמוד השחר ויועיל להם קידוש זה של אחר קרות הגבר:

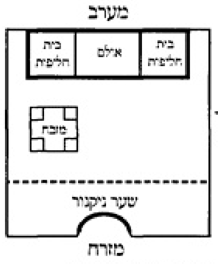

תוספות

מיתיבי ראוהו אחיו הכהנים כו'. למאי דס"ד דלא מיירי בכהני חדתי יש תימה דלא פריך מרישא דתני [לב] קידוש בתורם את הדשן ויש לומר דפשיטא [לג] דההוא דתרומת הדשן הוי בכהני חדתי וקצת קשה דלמאי ס"ד [לד] דלא הוו חדתי דבמתניתין דתמיד [דף כה:] משמע דכולהו הוו חדתי שהעזרה היתה ננעלת והם היו באין ממקום שהיו ישנים שם בבית המוקד [הגה"ה [לה] ויש לומר דסלקא דעתיה דמאן דלא פסיל בלינה לא פסיל בהיסח הדעת ומאן דפסיל בהאי פסיל בהאי והני כהני הוה להו היסח הדעת שהיו ישנים בבית המוקד. ע"כ הגה"ה]:

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

שינויי נוסחאות

[illegible]

עין משפט נר מצוה

מ א מיי' פ"ג מהלכות בית הבחירה הלכה יח:
מא ב מיי' שם ופ"ה מהל' ביאת מקדש הלכה יד:
מב ג מיי' פ"ה מהל' עבודת יוה"כ הלכה ו:
מג ד ה מיי' פ"ה מהל' בית הבחירה הלכה טו טז:
מד ו מיי' פ"ה מהל' ביאת מקדש הלכה ט:
מה ז מיי' פ"ב מהל' תמידין הלכה יג:

גליון הש"ס

גמרא אי לרבי האמר פסלה לינה. [illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

ליקוטים

[illegible]

הייט ר"א ופשטינן דלינה פוסלת נמי כיור לר"א, ולא אמרינן דפסל גבו לינה א"כ הייט שפיר כבני, ולא [illegible] [ואצטריך לאשמועינן] דלעבודת לילה מיהו מקדש כדפי' ולא אמרינן איפסלו במחירים (הרי"ט)

[illegible] נפסלות בלינה, ואפילו קידש בתחילת הלילה או באיזה שעה שבלילה להקטרת איברים של תמיד הערבים [illegible] לחזור ולקדש לעבודת היום, וכ"ש אם קידש לתרומת הדשן אע"פ שהיא בקריאת הגבר או סמוך לו שהוא [illegible] חצות הלילה ולפעמים באשמורת הראשונה הואיל וכ"מ תחילת עבודת היום היא אינו צריך לחזור ולקדש לשאר עבודות היום, למדת שיש שקידש לאחר חצות לילה וצריך לחזור ולקדש ויש שמקדש קודם חצות לילה ואינו צריך לחזור ולקדש. (מאירי יומא כב.)